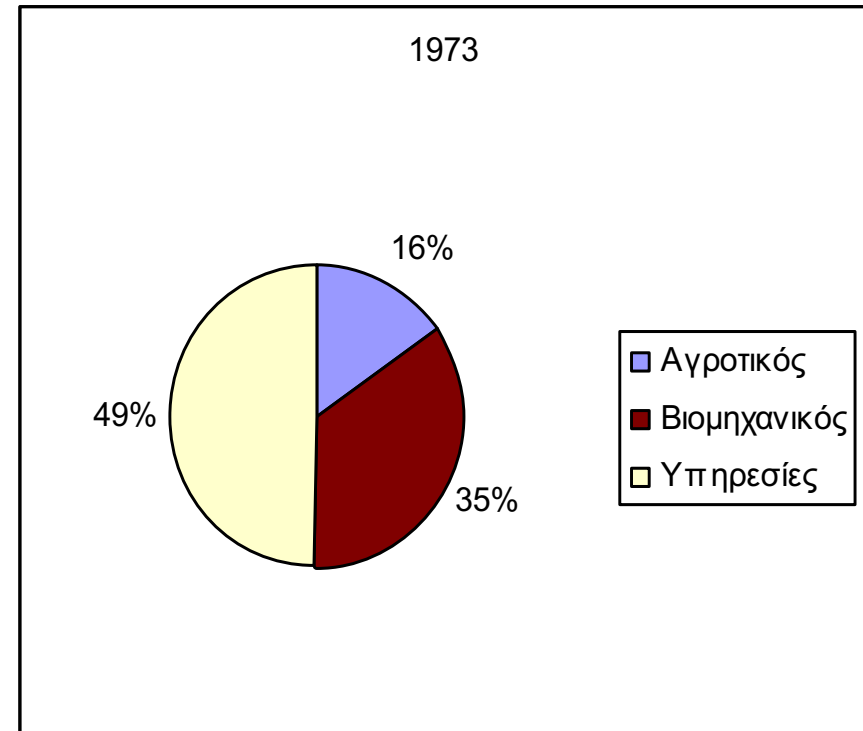
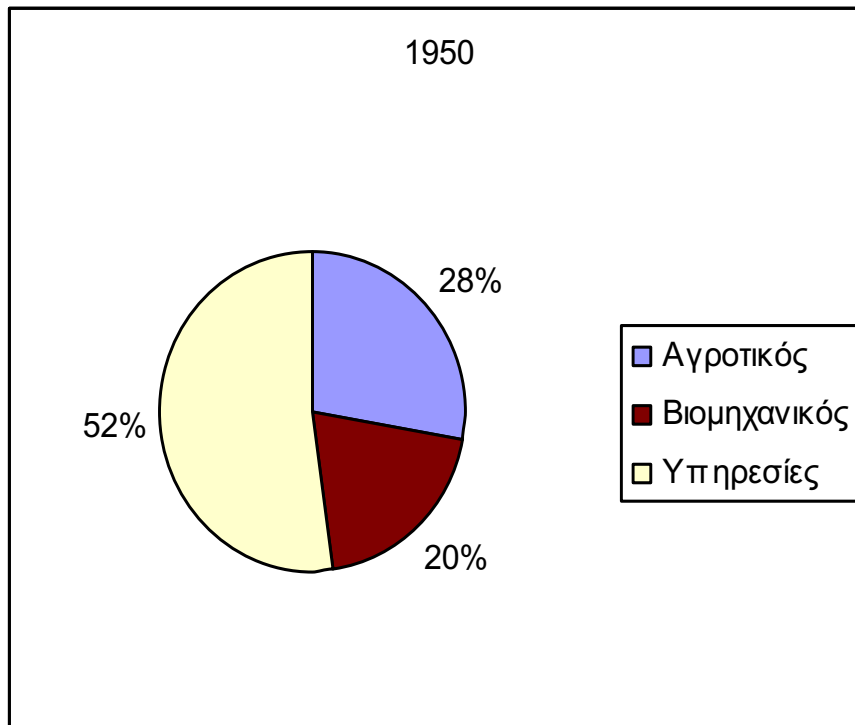

**1953-73. Η περίοδος της γρήγορης
ανάπτυξης. Μια επισκόπηση**

Μερίδια των τριών τομέων της οικονομίας (Αγροτικός, ευρύτερος Βιομηχανικός και Υπηρεσίες) στο ΑΕΠ. 1950 και 1973.

1953-73. Τι λένε τα στοιχεία

1. Ρυθμοί ανάπτυξης. Μέσοι όροι ετήσιων μεταβολών.

ΑΕΠ: 7,2% το χρόνο.

ΑΕΠ κατά κεφαλή: 6,5% ετησίως.

Υψηλότεροι Ευρώπης. Δεύτεροι ταχύτεροι μετά Ιαπωνία σε ΟΟΣΑ.

2. Ανισότητα.

Μέχρι το 1974: Αστικές περιοχές, αύξηση. Αγροτικές περιοχές, μείωση. Γενικευμένη αύξηση κατά κεφαλή κατανάλωσης.

1974. Ανισότητα και φτώχεια υψηλή με ευρωπαϊκά δεδομένα (δεύτερη μετά Πορτογαλία).

3. Πληθωρισμός. (Δείκτης Τιμών Καταναλωτή).

1953-73. 4% ετησίως.

1955-72, 2,5% ετησίως

4. Ποσοστό ανεργίας, απασχόληση, μετανάστευση.

τέλη 50'ς – αρχές 60'ς: 6%. 60'ς: 5-5,5%

1971: 3%, 1973: 2%

Εξωτερική και εσωτερική μετανάστευση

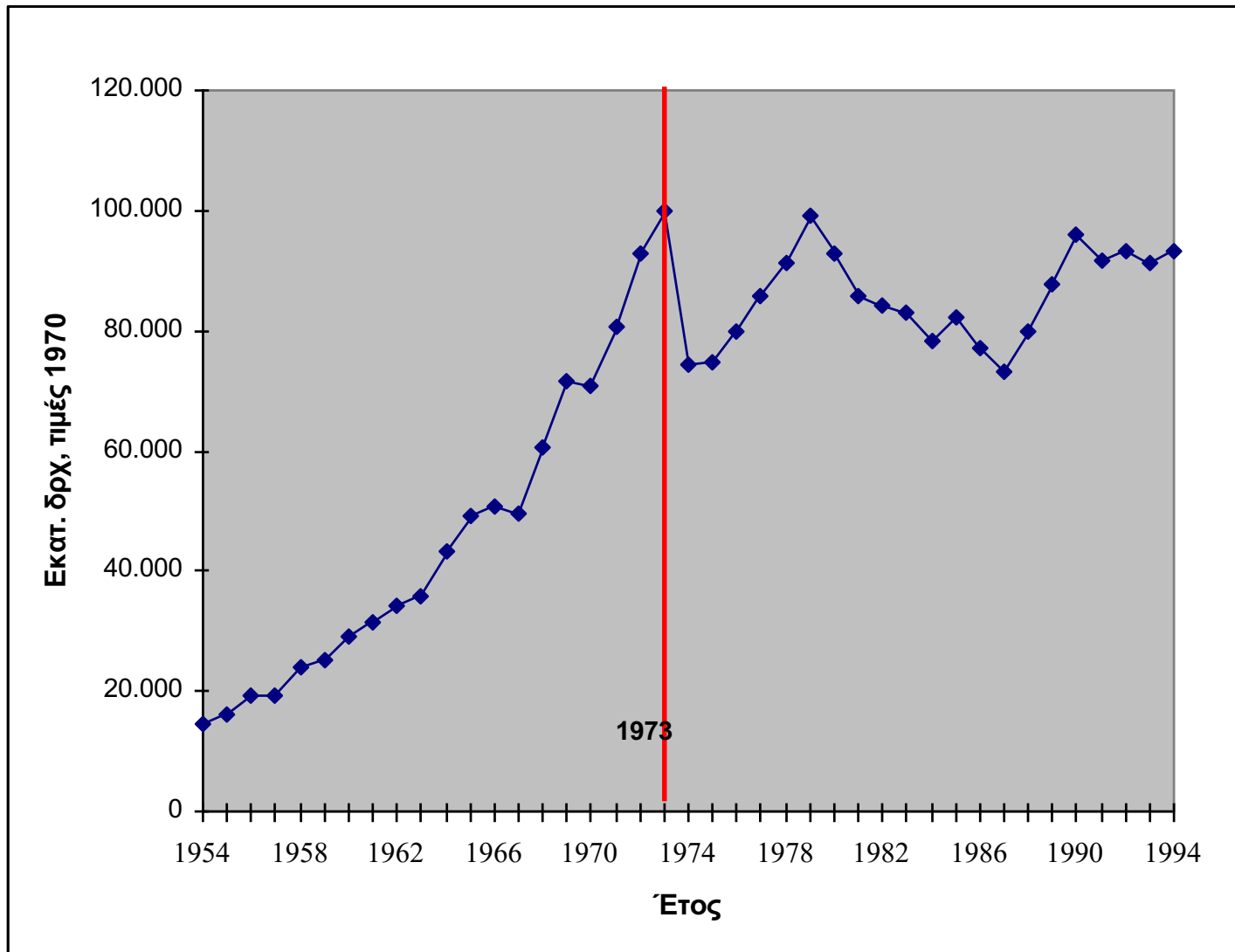
5. Επενδύσεις.

1953-73. Μέσος ρυθμός αύξησης : 10% ετησίως.

Μερίδιο στο ΑΕΠ: από 16% στο 30% του ΑΕΠ.

Ισόρροπη αύξηση κατά τομείς και κατά δημόσιες –ιδιωτικές (με διαφορές timing).

Εξέλιξη του όγκου των συνολικών επενδύσεων πριν και μετά το 1973.

6. Ιδιωτική κατανάλωση – αποταμίευση.

Ιδιωτική κατανάλωση: μέσος ετήσιος ρυθμός 6%.

Υπολείπονταν κατά 1 μονάδα της ανόδου ΑΕΠ. Χώρος για αποταμίευση.

Αποταμίευση: Ραγδαία αύξηση. Από 10% του ΑΕΠ αρχές 50ς στο 20% 60ς και 30% το 1973

7. Παραγωγικότητα εργασίας

1960-73. Εντυπωσιακή άνοδος: 9,1% ετήσιος μέσος όρος.

8. Εξωτερικές συναλλαγές.

Εμπορικό Ισοζύγιο. Χρόνιο και διογκούμενο έλλειμμα.

Καλύπτονταν από μαζικές εισροές αδήλων πόρων και εισροές ξένων κεφαλαίων.

Αύξηση βιομηχανικών εξαγωγών μετά το 1965.

Στρατηγικές επιδιώξεις του καθεστώτος 1953-73. Ανάπτυξη με σταθερότητα

- Επιτάχυνση ανάπτυξης μέσα από την εκβιομηχάνιση.

Προτεραιότητα: ενθάρρυνση των επενδύσεων στη βιομηχανία, ενέργεια, οδικές μεταφορές, επικοινωνίες κλπ.

- Υπό ένα περιορισμό: επέκταση μέχρι το σημείο που θα ετίθετο σε κίνδυνο η νομισματική σταθερότητα.

Οι κανόνες του παιχνιδιού

1. Σταθερή ισοτιμία δραχμής / δολαρίου και συναλλαγματικοί περιορισμοί.
2. Δημοσιονομική πειθαρχία
3. Η αύξηση των μέσων ονομαστικών αποδοχών δεν θα υπερέβαινε την αύξηση της παραγωγικότητας στην οικονομία.
4. Έλεγχος του πιστωτικού συστήματος.
Διοχέτευση πιστώσεων με ευνοϊκούς όρους στους τομείς προτεραιότητας.

Οι κανόνες του παιχνιδιού (συνέχεια)

5. Σεβασμός δικαιωμάτων ιδιοκτησίας και σταθερές σφαίρες επιρροής δημόσιου – ιδιωτικού τομέα.
6. Εξωτερικό εμπόριο. Προσανατολισμός προς το σύστημα πολυμερών συναλλαγών των δυτικών χωρών. Κατάργηση ποσοτικών περιορισμών. Διατήρηση δασμολογικής και μη δασμολογικής προστασίας. Συμφωνία Σύνδεσης με την ΕΟΚ.